

QUÆSTIO MEDICA,

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
manè discutienda in Scholis Medicorum die Jovis
septimo Februarii.

M. MICHAËLE PICHONAT,
Doctore Medico, Præfide.

An alvi diuturno fluori vomitus?

I.

DIARRHOEA partium nutritioni inservientium
vitia consequitur: à læsa coctione non raro ori-
tetur: interdum à relaxatis ventriculi & intestino-
rum fibris: sæpe à bilis exundantis copia, quæ intra pro-
prium conceptaculum, vesiculæ scilicet felleæ & meatûs cho-
lidoci cavitatem, contineri nequit. Illa siquidem acri ejus-
modi succo, & ad nutriendum inepto, frequenter onerata &
solicitata, hunc etiam frequenter in ventrem expuit. Sæpe
etiam à plurima illuvie serosa è visceribus & mesenterio in in-
testina depluente alvi fluor proficiscitur. Hinc excrementa
liquidius effluere sinunt. Quin etiam crassiori bile, viscidâ-
que ac multâ pituitâ obfessæ mesenterii venæ, tum chyli ana-
dosim, tum etiam bilis quotidianum effluxum impediunt;
unde aliquandiu suppressi & simul confusi isti humores po-
stea è mesenterio in intestina refluunt, & per sedem crebrò
exonerantur.

II.

VENTER, velut oceanus, omnibus corporis parti-
bus dat, ab omnibus accipit; & ubi vacuatur, rursus

151 humor retrò redditur, quemadmodum acceperat ex aliis vasis in vas. Hinc diarrhœa, læsæ coctionis soboles, cæteris affectibus frequentior est; nec à solo ventriculo, sed etiam à cæteris alvinę regionis partibus originem trahit. Primum quidem succi, à quibus fermentatio & ciborum concoctio excitantur, à naturali statu degeneres fiunt; qui partim acidâ suâ qualitate, partim numiâ copiâ, ora vasorum ad ventriculum pertinentium distendunt & referant, ex quibus in hujus cavitatem illabuntur, ibique huc illuc à calore agitati membranas feriunt & vellicant. Hinc corpus languet, & diarrhœa torquetur, si acidus liquor, propter pravam sanguinis temperiem, & vitiosos humores ipsi admixtos, segnis & insulsus adeo evadat, ut cibi diutius in ventriculo morantes putrescant; si autem ustione acrimoniam vel amarorem acquirat, has qualitates tum chylo, tum alvi excrementis imprimit. Insuper in ventriculo congeruntur mucosæ quædam sordes, quæ ipsius tunicis pertinaciùs adhærentes fermentum suffocant coctioni perficiendæ deinceps ineprum. Hinc crassior chylus postmodum subire vasa lactea non potest; nec ampliùs illius particulæ figuram obtinent, propter quam vasorum ad intestina hiantium ostiola perreptare valeant; ideo motu peristaltico protruduntur versus podicem, ac hentericum & chylolum alvi profluvium succedit, cui vomitus multum insensibilis est.

III.

VALIDA vomitus concussione, natans in ventriculo impuritas, vel ejusdem villis affixa & altiùs recondita, tutò & citò avellitur & ejicitur. Quandiu perseverat vellicatio, aqueus liquor è vasorum lymphaticorum extremis foraminulis exprimitur; atque etiam dum simul cum ventriculo duodenum concurritur & subvertitur, bilis quasi manu com-

pressa è suis latibulis exilit & sursum retrahitur. Eadem irritatione, humores corrupti è tota massa sanguinea stomachum appellant. Vomitus ope & beneficio sanguis expurgatus & defæctus acrem suam qualitatem exuit ac deponit: excrementa suis locis & pristinae naturæ restituuntur; dissolutæ ac laxatæ fibræ jam robur accipiunt, spiritus quoque, qui prius quasi submersi videbantur, jam vegeti & alacres superflui humoris reliquias resolvunt & dissipant.

I V.

NA TURÆ injuriam facit, quisquis vomitum ipsius instituto & legibus contrarium esse affirmat. Hâc salutari excretionem non modò febres, sed etiam alios morbos sponte persanat; eo fine vias breves & expeditas in ventriculum, & magis, quàm in alvum directas, natura fabricavit; per quas è vicinis locis materia morbum committens expelletur. Vomitus vel est universalis, qui non modò è ventriculo, sed etiam è visceribus ipsis & venis atque ex universo corpore noxios humores à nativo calore subactos atque edomitos utilissimè expellit: Vel particularis, qui solum ventriculum expurgat, quo vetustissimi Ægyptii tribus diebus continuis, quovis mense, utebantur. Universalis longis morbis confert, ut elleborus albus quartanæ febris: hujus enim medicamenti vis divellit humoresque partibus insidentes excutit. Nec tantum solius vacuationis, sed etiam revulsionis gratiâ vomitus celebratur. Hinc in dolore lumborum prægrandi & larga dejectione, ab elleboro vomere spumantia multum prodest: idcirco ischiadios magis juvat supera quàm infera purgatio.

V.

MOCHLICI usus & administratio magnam prudentiam & multas cautiones in Medico requirit. In

quibusdam adeo laxus est ventriculus & infirmum pectus, ut ab emetico vires statim exolvantur: aliis non facile primum cietur vomitus, sed ubi simul inceperit, difficillimè sedatur. Cum fervida & sicca viscerum intemperies alvi fluxum fovet, validissimo medicamento nihil perniciosius: blandiori cathartico res peragi debet, ut castiâ cum rheo aut confectio-
ne universali, quibus diarrhœa plerumque cedit, post venæ-
sectionis cum ratione repetitæ & refrigerantium usum. Sin
autem in ventris secessibus nimis diu cespitans humor blan-
diorum vim hætenus cluserit, emetico tandem excludi de-
bet, modò nulla dispositio inflammatoria, nullum hæc sua sub
cineribus intus lateat. Illud humorem noxium è suis sedibus
facile elicit, quod cætera cathartica deturbare non possunt.
Antiquas jecoris lienis pancreatis & mesenterii obstructions
validâ concussione solvit, atque etiam humoris in inferam
alvum ruentis cursum sic revocat, ut mutatâ velificatione in
superas partes revellatur & ore rejiciatur; naturæ ipsius du-
ctu & exemplo, quæ, si vomitus suâ sponte successerit, diu-
turnâ diarrhœâ agrum liberat.

Ergo alvi diuturno fluxui vomitus.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Michaël Pichonat, Praef.

M. Franciscus Picoté Debelesfre.

M. Nicolaus Bailly.

M. Joannes Daval.

M. Claudius Quiquebenf.

M. Raymundus Finot.

M. Nicolaus Morin.

M. Claudius Quartier.

M. Jo. Antonius Bourgand.

Proponebat Parisiis FRANCISCUS POITOU, Neuftriacus,
Baccalaureus Medicus A. R. S. H. 1686.

Apud Franciscum Muguet, Regis & Facultatis Medicinæ Typographum.